

GARA AUGLIS IR LĒNPRĀTĪBA

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

1.Mozus 50:20; Mat. 5:5; 11:29; Rom. 12:3; Gal. 6:1; Fil. 2:2,3; 1.Pēt. 3:4.

ATMIŅAS PANTS:

„Svētīgi lēnprātīgie, jo tie iemantos zemi” (Mat. 5:5).

Lēnprātība ir Gara auglis, kas mūsdienu agresīvajā, uz sevi vērstajā kultūrā, šķiet, praktiski izzudis. Tā kā daudzi lēnprātību uzskata par vājību, lielākā daļa neapbrīno lēnprātīgos. Tomēr mēs tiekam aicināti tādi būt.

Kas ir lēnprātība? Tā ir pazemīga attieksme pret Dievu un maigums pret cilvēkiem, atzīstot, ka visu kontrolē Dievs un ka mēs varam Viņam uzticēties pat tad, kad notiek mums netīkamas lietas, kas ir visnotaļ bieži (vai ne tā?). Tam, kas vēlas kļūt lēnprātīgs, nepieciešama pārlicība – nevis pašpārliecinātība, bet pārlicība par Kungu.

Lai gan lēnprātība un vājums varētu šķist līdzīgas īpašības, tas nav viens un tas pats. Vājums rodas negatīvu apstākļu dēļ, piemēram, nespēka vai bezcerības gadījumos, kas nepavisam neraksturo Jēzu, kurš sacīja: „Nemiet uz sevi Manu jūgu, mācaities no Manis, jo Es esmu lēnprātīgs un no sirds pazemīgs.” (Mat.11:29) Lēnprātība drīzāk ir rezultāts tam, ka cilvēks apzināti nolēmis uzticēties Dievam un paļauties uz Viņu, nevis uzspiest savas vēlmes. Tādējādi varam secināt, ka lēnprātība ir stipruma, nevis vājuma sekas.

(Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 27.februārī.)

LĒNPRĀTĪGI UN PAZEMĪGI SIRDĪ

„Nemiet uz sevi Manu jūgu, mācaities no Manis, jo Es esmu lēnprātīgs un no sirds pazemīgs; tad jūs atradīsiet atvieglojumu savām dvēselēm” (Mat.11:29). Ko Jēzus šeit vēlas mums pateikt? Kā lēnprātība un sirds pazemība varētu veicināt atvieglojumu mūsu dvēselēm? _____

Lēnprātība ir pilnīga atteikšanās cīnīties par savām ambīcijām un ticība, ka par Saviem nodomiem mūsu labā cīnīsies pats Dievs. Lēnprātība ir krasi pretēja pašpārliecinātībai un egoismam. Tā rodas, uzticoties Dieva labestībai un kontrolei pār katru situāciju. Lēnprātīgs cilvēks nav pārņemts ar sevi (skat. Lūk. 22:42) – tā ir galvenā attieksme apsolījumā rast atvieglojumu savām dvēselēm. Galu galā, vai mūsos mītošais nemiers un satraukums bieži nerodas, meklējot un darbojoties tikai savā labā, savās interesēs? Tātad lēnprātīgs cilvēks vistiešākajā nozīmē ir tāds, kurš iemācījies nomirt sev un apņēmieš audzināt sevi ticību, drosmi un neatlaidību – īpašības, kas pasaulē parasti netiek saistītas ar lēnprātību.

Izlasiet Rom. 12:3. Kā šajā rakstvietā pasniegta lēnprātība? Kādā ziņā tā ir lēnprātības atslēga? _____

Ef. 4:2 ir vēl viena rakstvieta, kas palīdz izprast lēnprātības nozīmi. Ievērojiet, kā tā saistīta ar Rom. 12:3, jo abās rakstvietās savā veidā uzsvērts, kāpēc iedomība un savtīgums ir kristīgajam dzīvesveidam pretējas īpašības. Galu galā, kāds kristietim būtu pamats kļūt iedomīgam un lepnam par kaut ko? Vai mēs visi neesam grēcinieki? Ja nebūtu Jēzus, vai mēs visi nebūtu lemti mūžīgai iznīcībai? Vai mēs visi neesam atkarīgi no Dieva? Vai katra dāvana un talants nenāk no Dieva? Tātad par ko mēs varētu kļūt iedomīgi? Par neko! Patiesi, ņemot vērā mūsu glābšanas augsto maksu, kristiešiem vajadzētu būt vislēnprātīgākajiem un pazemīgākajiem cilvēkiem zemes virsū.

Pārdomājiet, cik lielā mērā jūs, attiecībā uz visiem dzīves aspektiem, esat atkarīgi no Dieva. Tad no kurienes sirdī uzrodas lepnums un iedomība? Kā iespējams no šīm īpašībām atbrīvoties? _____

LĒNPRĀTĪBAS MODEĻI

Vai atcerieties Ābrahāma dilemmu, cenšoties izlemt, kā sadalīt zemi ar savu radnieku Latu? (Skat. 1.Moz.13:8,9.) Raugoties no tāda skatupunkta, ka Dievs bija apsolījis viņa pēcnācējus padarīt par varenu tautu, kāds būtu attaisnojums tam, ja Ābrahāms sev izvēlētos labāko zemi? Tomēr Ābrahāms pirmajam ļāva izvēlēties Latam, sakot, ka viņš ņems to, kas paliks pāri. Kā šī rīcība atspoguļo lēnprātību?

Praktiski visi zina stāstu par to, kā Jāzepu viņa brāļi pārdeva par vergu Ēģiptē. Vēlreiz pārlasiet stāstu, kā viņi vēlāk ieradās pie Jāzepa, kurš tobrīd bija otrs svarīgākais cilvēks Ēģiptē, un lūdzās atļauju iegādāties pārtiku (1.Moz.45). Kā Jāzepa lēnprātība ietekmēja viņa attieksmi un izturēšanos pret saviem brāļiem? Ja viņš nebūtu lēnprātīgs, kā, visticamāk, viņš būtu rīkojies? Kā 1.Moz.50:20 atspoguļo pasaules uzskatus par lēnprātīgajiem? _____

Jaunībā Dāvids tika svaidīts par nākotnes ķēniņu Israēla tautā. Ķēniņš Sauls kļuva neizsakāmi greizsirdīgs un gadiem ilgi vajāja Dāvidu un viņa laudis. Tomēr sanāca tā, ka Dāvidam divas reizes radās iespēja nogalināt Saulu (1.Sam.24:3-7; 26:7-12). Ja Dāvids nebūtu bijis lēnprātīgs, kāds būtu viņa pamatojums Saula nogalināšanai? Kādēļ mums ir tik viegli izmantot garīga rakstura aizbildinājumu, darot kaut ko savās interesēs? _____

4.Mozus 12:3 Mozus tiek aprakstīts kā lēnprātīgākais sava laika cilvēks. Tomēr viņa izšķirošie lēmumi nešķiet ietilpstam populārajā izpratnē par to, kas ir lēnprātība. Viņa izteiktā prasība faraonam atlaist Israēla tautu bija spēcīga, un tai sekoja izlēmīga rīcība. Kad Israēla tauta pielūdza zelta teļu, viņš sadusmojās, un, pirms viss bija beidzies, viņš šo zelta teļu sadedzināja, tad saberza pulveri un lika israēliešiem to izdzert (2.Moz.32:19,20). Kā mums būtu jāizprot Mozus lēnprātība? _____

Protams, lielākais lēnprātības piemērs ir Jēzus (Mat.11:29). Kādi ir daži no Viņa lēnprātības piemēriem? Piemēram, kā Viņa lēnprātība atklāta Jāņa 18:21-23 un Mat. 26:39? Tajā pašā laikā, mēs zinām gadījumus, kad Jēzus šķietami nerīkojās lēnprātīgi, piemēram, izdzenot no tempļa tirgoņus, vai gadījumu, kad Viņš stājās pretī farizejiem, apsūdzot liekulībā. Kā šie piemēri mums palīdz izprast, ka lēnprātību iespējams paust arī drosmīgos veidos? _____

Kas, jūsuprāt, kopīgs šiem lēnprātības piemēriem? Ko no tiem iespējams mācīties, lai labāk izprastu lēnprātības patieso dabu? _____

LĒNPRĀTĪBAS NOZĪMĪGUMS

„Dzenieties pēc taisnības, kļūstiet pazemīgi, lai jūs Tā Kunga dusmu dienā varētu glābšanu atrast!” (Cef.2:3). Lēnprātība ir tiešs pretstats lepnumam. Mūsdienās nepārtraukti tiek uzsvērta nepieciešamība pēc pašlepnuma. Kas ir tā robeža, kad pašlepnums kļūst par lepnumu un iedomību? _____

Lēnprātība ir nepieciešama, lai pieņemtu Dieva Vārdu. „Lēnprātībā saņemiet iedēstīto vārdu, kas var izglābt jūsu dvēseles” (Jēk. 1:21). Cilvēks bez pazemīga gara nevar pieņemt Dieva Vārdu, jo pastāv interešu konflikts. Kādēļ tā?

Lēnprātība nepieciešama efektīvai liecināšanai. „Bet turiet Kungu Kristu svētu savās sirdīs, būdami arvien gatavi aizstāvēties pret ikvienu, kas vaicā par cerības pamatu jūsos; tomēr gan ar lēnprātību un bijību, paturot labu sirdsapziņu, lai, kur jums ceļ neslavu, top kaunā tie, kas nopeļ jūsu labo dzīvi iekš Kristus” (1.Pēt.3:15,16).

„Mūsu ietekme uz citiem nav tik daudz atkarīga no tā, ko mēs sakām, cik no tā, kas mēs esam. Cilvēki var apkarot un noliegt mūsu loģiku, tie var pretoties mūsu aicinājumiem, bet nesavtīgā mīlestībā aizvadīta dzīve ir pierādījums, ko neviens nevar noliegt. Konsekventa, ar Kristus lēnprātību iezīmēta izturēšanās ir liels spēks šajā pasaulē” (Elena Vaita, „Laikmetu ilgās”, 104.lpp.).

Lēnprātība godina Dievu. 1.Pēt. 3:4 sacīts: „Bet apslēptais sirds cilvēks neiznīcīs savā lēnajā un klusajā garā – tas ir Dievam dārgs.”

„Ir pareizi mīlēt skaistumu un pēc tā ilgoties; bet Dievs vēlas, lai mēs mīlētu un vispirms meklētu augstāk stāvošo, neiznīcīgo skaistumu. Nekāds ārējus rotājumus vērtības ziņā nevar salīdzināt ar ‘lēnu, kļu garu’ vai ‘baltu, tīru audekli’ (Atkl.19:14), kurā ietērpjas šīs zemes svētie cilvēki. Šis apgērbs tos padara jaukus un mīļīgus jau šeit, un nākotnē tas būs viņu pestīšanas ķīla ieejai Ķēniņa pilī. Kungs ir apsolījis: ‘Tie staigās baltās drēbēs ar Mani, jo viņi ir tā cienīgi’ (Atkl.3:4)” (Elena Vaita, „Apustuļu darbi”, 319.lpp.).

Kā ārējā skaistuma uzsvēršana potenciāli konfliktē ar Gara augļa, īpaši lēnprātības, attīstību? Lēnprātības auglim jūsos pieaugot, kā jaunajai dzīvei būtu jāatšķiras no iepriekšējās? Kādas pārmaiņas lēnprātības jomā jūs savā dzīvē esat pamanījuši, ko pēc esat kristieši? Kādas lolotas attieksmes varētu kļūt par lēnprātības kavēkli?

VINGRINĀTIES LĒNPRĀTĪBĀ

Lēnprātība izpaudīsies saskarsmē un attiecībās ar citiem. Citiem vārdiem sakot, tā ir aktīva īpašība, kas atklāsies vārdos, attieksmē un rīcībā. Iespējams, jūs sevi uzskatāt par lēnprātīgiem, tomēr tas ne vienmēr nozīmē, ka tiešām tādi esat. Būt lēnprātīgam nozīmē to parādīt.

Kā Bībeles teksti parāda to, kā lēnprātību nepieciešams atklāt dzīvē? Kādēļ šajās situācijās lēnprātība ir tik nozīmīga?

Mat.5:39 _____

_____

Mat.18:21, 22 _____

_____

Gal.6:1 _____

_____

2.Tim.2:24, 25 _____

_____

Titam 3:2 _____

_____

Titam 3:2 _____

_____

Kā jau iepriekš noskaidrojām, lēnprātību nepareizi dēvē ar vājumu. Taču ir tieši otrādi. Vēlreiz pārlasīsim šīs dienas lasījumā aplūkotās rakstvietas. Vai redzat, kā lielākajā daļā situāciju nepieciešams spēks – morāls un garīgs spēks?

Protams, ja lēnprātība ir Gara auglis, tā ir Dieva dota, nevis mūsu pašu uz-trenēta. Tieši tādēļ ik dienas sevi jānodod Kunga rokās, ik dienas jābūt gataviem paklausīt ticībā, lai lēnprātība kļūtu par realitāti.

LĒNPRĀTĪGO APBALVOJUMS

E.D. Hulss reiz sacīja: „Pazemība ir jocīga. Brīdī, kad iedomājies to ieguvis, tu to pazaudē.”

Kādā mazpilsētā reiz vēlējās uzslavēt un apbalvot tās lēnprātīgāko pilsoni. Mazajā kopienā tika veikta aptauja, lai noskaidrotu, kurš tas ir. Ceremonijā, kuru apmeklēja visi svarīgākie ļaudis, lēnprātīgākajam pilsonim tika piešķirta goda nozīme, uz kuras bija uzdrukāts „Pilsētas lēnprātīgākais cilvēks”. Tomēr nākamajā dienā šo apbalvojumu nācās atņemt, jo viņš to bija piespraudis pie sava krekla!

Kā jūs izprotat šādās rakstvietās pieminētos apsolījumus un apbalvojumus?

Ps.22:26 _____

_____

_____

Ps.25:9 _____

_____

_____

Ps.37:11 _____

_____

_____

Ps.147:6 _____

_____

_____

Jes.29:19 _____

_____

_____

Mat.5:5 _____

_____

_____

Šīs rakstvietas patiesi ir mierinošas, jo pienāk brīži, kad lēnprātīgie tiek izmantoti ļaunprātīgi. Bet šajos lasījumos esam iemācījušies, ka lēnprātīgs cilvēks nevēlas pagodināt sevi citu priekšā, jo viņa mērķis ir pagodināt Dievu. Tādēļ Dievs apsolījis pagodināt lēnprātīgos. Šos apbalvojumus iespējams izbaudīt jau tagad, bet nav šaubu, ka visspilgtāk tie izpaužīsies mūžības jaunajās debesīs un jaunajā zemē.

TURPMĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

„Kristu nedrīkst noslēpt sirdi un ieslēgt kā ilgi kārotu, svētu un saldu dārgumu, kuru drīkst baudīt tikai tā īpašnieks. Mums Kristus jātur sirdīs kā mūžīgās dzīvības aka, kas atspirdzina visus, kas nonāk saskarsmē ar mums. Mums Kristus jāatzīst atvērti un drosmīgi, savā raksturā atspoguļojot Viņa lēnprātību, pazemību un mīlestību, līdz apkārtējos sajūsminās Viņa svētuma skaistums. Nav labi savu reliģiju glabāt kā smaržas, kuras iesprostojam pudelēs, lai tās nezaudētu savu burvību” (Elena Vaita, „Counsels on Health”, 400.lpp.).

„Kristus mieru nevar nopirkt par naudu, to nevar pieprasīt spoži talanti, to nevar nodrošināt intelekts; tā ir Dieva dāvana. Kristus reliģija – kā gan lai palīdzu visiem izprast lielo zaudējumu, ja viņi izvēlēšies nepielietot tās svētos principus savā ikdienas dzīvē? Kristus lēnprātība un pazemība ir kristiešu spēks. Patiesi, tas ir dārgāks par jebko, ko ģēnīgi spēj izdomāt vai bagātnieki nopirkt. No visa, kas meklējams, lolojams un veicināms, Dieva acīs visvērtīgākā ir šķīsta sirds, ko raksturo pateicība un miers” (Elena Vaita, „Counsels on Health”, 403.lpp.).

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Dievs apsolijs lēnprātīgo dzīvē pavairot prieku. Kādēļ, jūsuprāt, lēnprātīgie var priecāties? Miniet vairākus iemeslus. Kā Gara augļa lēnprātības veicināšana un attīstība varētu uzlabot jūsu ikdienas dzīvi?

2. Kā lēnprātību iespējams nepareizi iztulkot kā vājumu?

3. Runas par lēnprātību paceļ būtisku jautājumu: Vai kristieši nedrīkst aizstāvēt savas tiesības? Vai mums jāklūst par „kājslauķiem”, kurus nepārtraukti izmanto, nespējot sevi aizstāvēt? Vai pastāv kāds līdzsvars? Ja jā, kā lai to atrodam?

4. Niče argumentēja, ka kristietība ir vājo izdomāta reliģija, lai kompensētu varas trūkumu, un ka tādēļ tādas īpašības kā pazemība un lēnprātība pasniedza kā kaut ko labu, pēc kā tiekties. Kāda būtu jūsu atbilde uz šo argumentu?